

إثنا عشر رسالة

[102] از صادق علیه السلام روایت کرده که قلم اطفار در جمعه امانست از جذام و جنون و برص و عمی و فرموده است و ان لم يحتج فحکته حکا و در روایت دیگر و ان لم تحت فامر علیها السکین و المقراض یعنی و اگر ناخن دراز نباشد و احتیاج بکرفتن نداشته باشد بجهه اقاحت سنت جمعه کارد یا مقراض را مانند سوهان بر ناخنها کشیده اطراف را حک کند و در فقیه مرسله از صادق (ع) روایت کرده که اخذ شارب در جمعه امانست از جذام تا جمعه دیگر و حسین بن ابی العلا از صادق علیه السلام پرسید که چیست ثواب آنکه اخذ شارب و قلم اطفار کند در هر جمعه قال علیه السلام لا یزال مطهره إلى الجمعة الاخری و از مراسیل صدوق در فقیه قال رسول الله ﷺ صلی الله علیه و آله وسلم لا یطولن احدکم شاربہ فان الشیطان یتخذہ نحسا یشتر به بتوسیط جیم مفتوحه میان میم مکسوره و نون شددہ بمعنی سپر و در بعضی از نسخ محبا بتسکین خاء معجمه بعد از میم مفتوحه فتح باء موحدہ قبل از همزه بر صیغه اسم مکان از خبأ و اختیار بمعنی ستر و استتار و خبار بکسر و مد فسطاطی خیمه را کویند که از شعر و صوف باشد و از طریق فقیه مرسله من قلم اطفاره يوم الجمعة لم تشعث انامله لم تشعف باهمال
